

**БУКОВИНСЬКА ЕКОНОМІЧНА ФУНДАЦІЯ
БУКОВИНСКАЯ ЭКОНОМИЧЕСКАЯ ФУНДАЦИЯ
BUKOVINIAN ECONOMIC FOUNDATION**

**Матеріали XIII Міжнародної науково-практичної конференції
ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ
РОЗВИТКУ НАУКИ
Том I
28-29 червня 2014 року**

**Материалы XIII Международной научно-практической конференции
ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ
РАЗВИТИЯ НАУКИ
Том I
28-29 июня 2014 года**

**XIII International Scientific Conference
PROBLEMS AND PROSPECTS
OF THE SCIENCE DEVELOPMENT
Part I
28-29 June 2014**

**Чернівці, Черновцы, Chernivtsi
2014**

Редакційна колегія:

1. Іванюк Р.С.
2. Тарасенко М.І.
3. Григоренко І.І.
4. Шевчук Т.А.

У збірнику представлені тези доповідей учасників XIII Міжнародної науково-практичної конференції «Проблеми та перспективи розвитку науки». Розглянуті сучасні проблеми розвитку науки та визначено шляхи їх вирішення.

Для студентів, аспірантів, науковців та фахівців.

УДК 001.38
ББК 73

ЗМІСТ

Технічні науки	4
<i>Дяченко А.П. РОН – ОДНА З НАЙБІЛЬШ ПЕРСПЕКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ШИРОКОСМУГОВОГО МНОЖИННОГО ДОСТУПУ ПО ОПТИЧНОМУ ВОЛОКНУ</i>	4
<i>Качинський Д.О., Шешотов А.А. ЗАСТОСУВАННЯ КОМПОЗИЦІЙНИХ МАТЕРІАЛІВ В ПРИЛАДОБУДУВАННІ</i>	6
<i>Хижняк О.С. ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПРЕБІОТИЧНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ ДЕЯКИХ ПОЛІСАХАРИДІВ</i>	6
<i>Матківська І.Я., Атаманюк В.М. КІНЕТИКА ПРОЦЕСУ ФІЛЬТРАЦІЙНОГО СУШІННЯ СТАЦІОНАРНОГО ШАРУ ЗЕРНА ПШЕНИЦ</i>	7
<i>Харченко Н.І. КЛАСИФІКАЦІЯ ЗАДАЧ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ УЧБОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ВНЗ</i>	9
<i>Марків О.А., Басій Т.О. РОЗРОБКА ТА ДОСЛІДЖЕННЯ АВТОМАТИЗОВАНОЇ СИСТЕМИ КЕРУВАННЯ ОДОРИЗАТОРОМ</i>	11
Історичні науки	12
<i>Смішко Т.О. ПОЛЬСЬКО-АМЕРИКАНСЬКІ ВІДНОСИНИ В 90-ТИХ РР. ХХ СТ.</i>	12
Філософські науки	13
<i>Бадянова К.О. ПРОБЛЕМАТИЗАЦІЯ ЕСТЕТИЧНОГО КРИТИЧНОГО СУДЖЕННЯ В УМОВАХ СУЧАСНОГО КРИТИЧНОГО МИСТЕЦТВА</i>	13
<i>Грекова В.С. ЕКЗИСТЕНЦІЙНА КРИЗА: МЕЖІ СОЦІАЛЬНО-ФІЛОСОФСЬКОГО АНАЛІЗУ</i>	15
<i>Устименко А.В., Дробчак А.Л. RIGHT AND LAW: DIFFERENCE AND RELATIONSHIP</i>	15
Юридичні науки	17
<i>Возгрін С.Ю. НЕПРИПУСТИМІСТЬ ЗВУЖЕННЯ ЗМІСТУ ТА ОБСЯГУ ПРАВ І СВОБОД: ЮРИДИЧНІ І ФАКТИЧНІ АСПЕКТИ</i>	17
<i>Дерезцова-Шепотіна К.В. ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ ГОСПОДАРСЬКО-ПРОЦЕСУАЛЬНИХ СТРОКІВ: ХАРАКТЕРИСТИКА ТА КЛАСИФІКАЦІЯ</i>	18
<i>Кушніренко О. Г. УКРАЇНА ЯК НЕЙТРАЛЬНА ДЕРЖАВА: ІСТОРІЯ ПИТАННЯ</i>	20
<i>Постольник С.О. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС СУБ'ЄКТІВ ОХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ</i>	21
<i>Рядінська В.О. ДО ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ПОДАТКОВЕ АДМІНІСТРУВАННЯ»</i>	22
<i>Козієнко І.С. ДО ПИТАННЯ ПРО ЗАСТОСУВАННЯ ПОДАТКОВИХ ПЛЪГ ДО СУБ'ЄКТІВ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ</i>	23
<i>Серебрякова Ю.О. ПИТАННЯ НАЛЕЖНОГО ПОВІДОМЛЕННЯ СТОРОНИ ПРО ЧАС ТА МІСЦЕ РОЗГЛЯДУ СПРАВИ У ГОСПОДАРСЬКОМУ СУДОЧИНСТВІ</i>	25
Педагогічні науки	26
<i>Панова С.О. РІВЕНЬ СФОРМОВАНOSTІ ФАХОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МАТЕМАТИКИ НА ЗАСАДАХ АКМЕОЛОГІЇ</i>	26
<i>Кубанов Р. А. ВПЛИВ ДЕРЖАВИ НА ЯКІСТЬ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ: СИСТЕМА СТУПЕНЕВОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ</i>	28
<i>Царьова Є.С. ОПТИМІЗАЦІЯ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ УЧНІВ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ</i>	30

ПИТАННЯ НАЛЕЖНОГО ПОВІДОМЛЕННЯ СТОРОНИ ПРО ЧАС ТА МІСЦЕ РОЗГЛЯДУ СПРАВИ У ГОСПОДАРЬСЬКОМУ СУДОЧИНСТВІ

Належне повідомлення сторони про час та місце розгляду справи у господарському суді є однією з передумов реалізації права особи на захист своїх порушених прав у судовому порядку. Поінформованість осіб, які беруть участь у справі, про час і місце судового розгляду, є однією із суттєвих гарантій реалізації ними права на участь у процесі [1]. У випадку неналежного повідомлення сторони, остання позбавлена можливості прийняти особисту участь у судовому розгляді справи, що, в свою чергу, може стати причиною ухвалення необгрунтованого рішення по справі.

Особливої актуальності порушене питання набуває у випадку оскарження рішення суду в апеляційному порядку, адже розгляд справи за відсутності будь-якої із сторін, не повідомленої належним чином про місце засідання суду є підставою для скасування рішення господарського суду в апеляційному порядку. Поряд з цим, правила належного повідомлення сторони про час та місце розгляду справи у господарському суді в Господарському процесуальному кодексі України (далі – ГПКУ) не встановлені.

Вищезазначене свідчить про актуальність порушеного питання.

Спроба врегулювати це питання була реалізована у постанові пленуму ВГСУ «Про деякі питання практики застосування Господарського процесуального кодексу України судами першої інстанції» від 26.12.2011 р. № 18 [2]. Зокрема, відповідно до п. 3.9.1 цієї постанови, особи, які беруть участь у справі, вважаються повідомленими про час і місце розгляду судом справи у разі виконання останнім вимог частини першої ст. 64 та ст. 87 ГПКУ. У разі присутності сторони або іншого учасника судового процесу в судовому засіданні протокол судового засідання, в якому відображені відомості про явку сторін (п. 4 ч. 2 ст. 81-1 ГПКУ), є належним підтвердженням повідомлення такої сторони (іншого учасника судового процесу) про час і місце наступного судового засідання. За змістом ст. 64 та ст. 87 ГПКУ, в разі якщо ухвалу про порушення провадження у справі було надіслано за належною адресою (тобто повідомленою судом стороною, а в разі ненадання суду відповідної інформації - адресою, зазначеною в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців), і не повернуто підприємством зв'язку або повернуто з посиланням на відсутність (вибуття) адресата, відмову від одержання, закінчення строку зберігання поштового відправлення тощо, то вважається, що адресат повідомлений про час і місце розгляду справи судом. Виходячи з наведеного, повідомлення сторони про час та місце судового засідання пов'язується з фактом відправлення відповідної ухвали суду.

Такий підхід не є виправданим з наступних підстав.

По-перше, він виключає можливість використання спрощеного способу повідомлення, наприклад, повідомлення або виклик в суд телеграмою, факсом чи за допомогою інших засобів зв'язку, які забезпечують фіксацію повідомлення або виклику.

При цьому, в 2008 році ВГСУ на рівні інформаційного листа допускав можливість вказаними способами повідомлення. Так, п. 19 Інформаційного Листа Вищого господарського суду від 13.08.2008 р. № 01-8/482 зазначено, що за загальним правилом, визначені ГПКУ процесуальні документи надсилаються сторонам та іншим учасникам судового процесу у встановлені для цього строки. Водночас названий Кодекс не містить припису про те, що зазначені документи мають обов'язково надсилатися поштовими відправленнями (як листи в конвертах). Тому в невідкладних випадках, особливо коли йдеться про стислі строки вчинення процесуальних дій (учасники судового процесу можуть повідомлятися господарським судом про час і місце судового засідання, про необхідні дії щодо підготовки справи до розгляду тощо із застосуванням телефонограм, телеграм, факсимільного зв'язку, електронної пошти, інших засобів зв'язку. При цьому слід мати на увазі, що на копії переданого з використанням таких засобів зв'язку тексту, що залишився в господарському суді, зазначаються прізвище особи, яка його передала, та час його передачі, а так само прізвище особи, яка його прийняла [3]. Така позиція ВГСУ заслуговує на увагу та має право на існування, так як використання таких способів повідомлення є особливо актуальним при розгляді судом заяви про вжиття забезпечувальних заходів, так як ст. 43-4 ГПКУ закріплено обов'язок суду розглянути заяву про вжиття запобіжних заходів не пізніше двох днів з дня її подання.

По-друге, визначений ВГСУ порядок повідомлення не закріплює вимоги про розумний строк відправлення та вручення такого повідомлення. Така вимога є важливою, адже мова про належне повідомлення про час та місце розгляду справи має бути вручено особі з таким розрахунком, щоб особи, які викликаються, мали достатньо часу для явки в суд і підготовки до участі в судовому розгляді справи, наприклад, не пізніше ніж за п'ять днів до судового засідання.

По-третє, необхідною умовою належного повідомлення має бути фіксація результату повідомлення.

Слід повністю погодитися з думкою В.Мацко про те, що сторона вважається належним чином повідомленою в тому разі, коли банком не лише направлено на адресу такого боржника лист-вимогу, а й доведено факт його вручення адресатові під розписку [4].

З цього приводу слід звернутися до п. 2 Правил надання послуг поштового зв'язку, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 05 березня 2009 року № 270, відповідно до якого реєстроване поштове відправлення – поштове відправлення, яке приймається для пересилання з видачею розрахункового документа, пересилається з приписуванням до супровідних документів та вручається одержувачу під розписку. Згідно з п. 91 цих Правил підлягають доставці додому: рекомендовані поштові картки, листи, секограми, рекомендовані повідомлення про вручення поштових відправлень, поштових переказів. Отже, забезпечення наявності у судді доказів вручення адресатові повідомлення про час і місце розгляду справи судом є можливим у випадку надіслання таких повідомлень рекомендованим листом з повідомленням [5].

Не можна не підтримати думку В.Мацко стосовно того, що саме порядок сповіщення сторін, яке забезпечує їх участь у судовому процесі має суттєве значення для правильного розгляду справи у зв'язку з тим, що без цього не можлива реалізація ч. 1 ст. 2 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», відповідно до якої суд, здійснюючи правосуддя на засадах верховенства права, забезпечує кожному право на справедливий суд та повагу до інших прав і свобод, гарантованих Конституцією і законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України [4].

Враховуючи викладене, пропонується закріплення наступних правил належного повідомлення осіб, які беруть участь у справі: особи, які беруть участь у справі вважаються повідомленими належним чином, якщо ухвала з вказівкою дати та місця розгляду справи вручена їх рекомендованим листом з повідомленням з таким розрахунком, щоб особи, які викликаються, мали достатньо часу для явки в суд і підготовки до участі в судовому розгляді справи, але не пізніше ніж за п'ять до судового засідання. Судовий акт надсилається господарським судом за юридичною адресою учасника господарських відносин або за місцем реєстрації фізичної особи. У разі термінової необхідності господарський суд може сповістити або викликати учасників господарського процесу телеграмою, засобами факсимільного зв'язку, електронною поштою або з використанням інших засобів зв'язку.

Вищенаведені пропозиції доцільно викласти у ГПКУ.

Запропоновані пропозиції спрямовані на покращення умов реалізації права суб'єктів господарювання на судовий захист.

Література:

1. Ухвала Верховного суду України від 17.12.2008 р. у справі за позовом Закритого акціонерного товариства «Е» до Особи 1 та Товариства з обмеженою відповідальністю «Б», третя особа — Закрите акціонерне товариство «Б», про визнання договору недійсним та відшкодування шкоди [Електронний ресурс] // Офіційний веб-портал Верховного Суду України. – Режим доступу: <http://www.scourt.gov.ua>.

2. Про деякі питання практики застосування Господарського процесуального кодексу України судами першої інстанції: постанова пленуму ВГСУ від 26.12.2011 р. № 18 [Електронний ресурс] // Офіційний веб-портал Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/v0018600-11>.

3. Про деякі питання застосування норм Господарського процесуального кодексу України, порушені у доповідних записках про роботу господарських судів у першому півріччі 2008 року: Інформаційний лист ВГСУ від 13.08.2008 р. № 01-8/482 [Електронний ресурс] // Офіційний веб-портал Верховної Ради України. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/v_482600-08.

4. Мацко В. А ви отримали судову повістку? // Судебно-юридическая газета. – 2013. – № 8. - Режим доступа: <http://sud.ua/blog/2013/08/08/52897-a-vi-otrimali-sydovy-povstky/print>.

5. Про затвердження Правил надання послуг поштового зв'язку: постанова Кабінету Міністрів України від 05 березня 2009 року № 270 [Електронний ресурс] // Офіційний веб-портал Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/270-2009-p/card2#Card>.

Педагогічні науки

Панова С.О.

*аспірант кафедри професійної педагогіки
Бердянський державний педагогічний університет
м. Бердянськ, Україна*

РІВЕНЬ СФОРМОВАНOSTІ ФАХОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МАТЕМАТИКИ НА ЗАСАДАХ АКМЕОЛОГІЇ

На сучасному етапі розвитку професійної освіти досить актуальним є компетентнісний підхід до підготовки спеціаліста. Він базується на вдосконаленні форм, методів та технологій навчання студентів, підготовці кваліфікованого фахівця, що є готовим до відтворення знань, умінь та навиків в умовах соціально - інформаційного та промислового соціуму.

Багато вітчизняних та зарубіжних науковців, таких як Бахмат Н.В., Воєвода А.Л., Козирева В. А., Луговська Е.М., Маркова А. К., Михаськова М.А., Радионова Н. Ф., Татур Ю.Г., Тімець О.В. та ін., приділяли увагу дослідженню змісту фахової компетентності спеціаліста. Але ми виявили неоднозначність трактування поняття «фахова компетентність» та визначення рівнів сформованості фахової компетентності майбутніх учителів.

На нашу думку, формування фахової компетентності майбутнього вчителя математики відображає зміст компетентнісного підходу в освіті. Ми розуміємо її як систему властивість особистості вчителя, що виявляється у володінні фаховими компетенціями, в умінні застосовувати набуті знання та вміння в професійній діяльності, здатності досягати значущих результатів в організації процесу навчання математики тощо. Фахові компетенції відображають специфіку конкретної предметної сфери професійної діяльності. Їх можна розглядати як реалізацію ключових і базових компетенцій у сфері навчального предмету, конкретної галузі професійної діяльності [4, с.31].

В сучасних дослідженнях фахову компетентність обґрунтовують як у складі професійної, так і проводячи між ними аналогію. Мало мати фундаментальну теоретичну і практичну складові підготовки щоб бути компетентним фахівцем, на думку дослідників, треба бути особистісно, професійно та психологічно готовим і здатним до ефективного застосування набутих фахових знань у професійній діяльності.

Розуміючи усю складність, багатогранність та неоднозначність трактування способів оцінки рівня сформованості фахової компетентності, ми намагалися розробити власну методику діагностики критеріїв, показників та ознак сформованості фахової компетентності майбутніх учителів математики (ФКМВМ). Вона базується на досить поширених та відомих методах діагностики, що використовувалися багатьма науковцями (таблиця 1).

Наукове видання
Українською, російською та англійською мовами

**Матеріали XIII Міжнародної науково-практичної конференції
ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ
РОЗВИТКУ НАУКИ
Том I
28-29 червня 2014 року**

Здане в набір 30 червня 2014 року
Підписано до друку 01.07.2014р.

Тираж 23 екз.